

ЗАКОН ЗА ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА ИМУЩЕСТВО, ПРИДОБИТО ОТ ПРЕСТЪПНА ДЕЙНОСТ

Обн. ДВ. бр.19 от 1 Март 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.33 от 21 Април 2006г., изм. ДВ. бр.75 от 12 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.16 от 15 Февруари 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.18 от 5 Март 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.33 от 26 Април 2011г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) С този закон се уреждат условията и редът за налагане на обезпечителни мерки и отнемане в полза на държавата на имущество, придобито пряко или косвено от престъпна дейност.

(2) На отнемане по реда на този закон подлежи имущество, придобито пряко или косвено от престъпна дейност, което не е възстановено на пострадалия или не е отнето в полза на държавата, или конфискувано по други закони.

Чл. 2. Целите на този закон са предотвратяване и ограничаване на възможностите за извличане на облаги от престъпна дейност и предотвратяване разпореждането с имущество, придобито от престъпна дейност.

Глава втора. ОСНОВАНИЯ И ПРЕДМЕТ НА ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА ИМУЩЕСТВО, ПРИДОБИТО ОТ ПРЕСТЪПНА ДЕЙНОСТ

Раздел I.

Основания за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност

Чл. 3. (1) Производството по този закон се провежда, когато е установено, че дадено лице е придобило имущество със значителна стойност, за което може да се направи основателно предположение, че е придобито от престъпна дейност, и срещу него е започнало наказателно преследване за престъпление по Наказателния кодекс по:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г.) член 108а, ал. 1 (тероризъм); чл. 108а, ал. 2 (финансиране на тероризъм); чл. 108а, ал. 3 (набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм); чл. 109 (образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва престъпления по чл. 108а, ал. 1, 2 и 3); чл. 110 (приготовление към тероризъм); чл. 308, ал. 3, т. 1 (подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм);

2. член 116, ал. 1, т. 7 и 10;

3. членове 155, 156, 159;

4. членове 159а - 159в;

5. членове 194 - 196а (кражба с предмет моторно превозно средство);

6. членове 198 - 200 (грабеж с предмет моторно превозно средство);

7. членове 201 - 203;

8. членове 209 - 211, чл. 212, ал. 3, 4 и 5, чл. 212а, 213;

9. членове 213а - 214;
10. член 215, ал. 2, т. 1;
11. членове 227в и 227г;
12. член 233;
13. член 235;
14. членове 242 - 242а;
15. членове 243 - 246 и чл. 250 - 252;
16. членове 253 (изпиране на пари) и 253а (приготовление за изпиране на пари и сдружаване с такава цел);
17. (изм. - ДВ, бр. 75 от 2006 г., в сила от 13.10.2006 г., изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) член 254б и чл. 255 - 256;
18. член 282, ал. 5;
19. членове 301 - 306;
20. член 308, ал. 2, 3 и 5;
21. членове 321 - 321а;
22. член 327, ал. 1 - 3;
23. членове 337 и 339;
24. член 346, ал. 2, т. 4 и ал. 3;
25. член 354а, чл. 354б, ал. 4, 5 и 6 и чл. 354в.

(2) Производството по този закон се провежда и когато са налице достатъчно данни за имущество със значителна стойност, за което може да се направи основателно предположение, че е придобито от престъпна дейност, но:

1. наказателното производство не е започнало или започналото е прекратено поради това, че деецът е починал, или

2. наказателното производство не е започнало или започналото е прекратено поради това, че след извършване на престъплението деецът е изпаднал в продължително разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта, или е последвала амнистия, или

3. (изм. - ДВ, бр. 86 от 2005 г., в сила от 29.04.2006 г.) наказателното производство е спряно на основание чл. 25 от Наказателно-процесуалния кодекс.

(3) Производството по ал. 1 се провежда и в случаите, когато е установено имущество със значителна стойност, придобито от престъпна дейност, извършена в чужбина, която не попада под наказателната юрисдикция на Република България.

Раздел II.

Предмет на отнемане

Чл. 4. (1) По реда на този закон се отнема имущество, придобито през проверявания период от лица, за които е установено, че са налице основанията по чл. 3, и в конкретния случай може да се направи основателно предположение, че придобитото е свързано с престъпната дейност на лицата, доколкото не е установен законен източник.

(2) Когато имуществото по ал. 1 е прехвърлено на трето добросъвестно лице по възмезден начин, като е заплатена изцяло действителната стойност на придобитото, на отнемане подлежи само полученото от лицето по ал. 1.

Чл. 5. Имуществото, придобито от престъпна дейност, се отнема и от наследниците или заветниците на лицето, което го е придобило, до размера на полученото от тях.

Чл. 6. При условията и по реда, определени в този закон, се отнема в полза на държавата и имуществото, придобито от престъпна дейност, което е включено в имуществото на юридическо лице, контролирано от проверяваното лице самостоятелно или съвместно с друго физическо или юридическо лице. Имуществото се отнема и в случаите на правоприемство на съответното юридическо лице.

Чл. 7. Сделките, извършени с имущество, придобито от престъпна дейност, са недействителни по отношение на държавата и даденото по тях подлежи на отнемане, когато са:

1. безвъзмездни сделки с трети физически или юридически лица;
2. възмездни сделки с трети лица, ако те са знаели, че имуществото е придобито от престъпна дейност, или са придобили имуществото за неговото укриване, или за прикриване на незаконния му произход или на действителните права, свързани с това имущество.

Чл. 8. (1) Подлежи на отнемане при условията и по реда на този закон и имуществото, прехвърлено през проверявания период на съпруг, роднини по права линия, без ограничение в степените, а по съребрена линия и по сватовство - до втора степен включително, когато те са знаели, че то е придобито от престъпна дейност.

(2) Знанието на лицата по ал. 1 се предполага до доказване на противното.

Чл. 9. До доказване на противното се смята придобито за сметка на проверяваното лице имуществото, което неговият съпруг и ненавършилите пълнолетие деца са придобили от трети лица на свое име, когато придобитото е със значителна стойност, надхвърля доходите на тези лица през проверявания период и не може да се установи друг източник на средствата.

Чл. 10. Отнема се в полза на държавата и имущество, придобито от престъпна дейност, което е съпругеска имуществена общност, когато се установи липсата на принос на другия съпруг за придобиването му.

Чл. 11. Правата на държавата по този закон се погасяват с изтичането на 25-годишна давност. Давността започва да тече от датата на придобиване на имуществото.

Глава трета.

ОРГАНИ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ИМУЩЕСТВО, ПРИДОБИТО ОТ ПРЕСТЪПНА ДЕЙНОСТ

Раздел I.

Комисия за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност

Чл. 12. (1) Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, наричана по-нататък "комисията", е специализиран държавен орган за извършване на проверка на имуществото на лица, за които са налице условията по чл. 3, за установяване на имущество, което е придобито от престъпна дейност.

(2) Комисията е юридическо лице със седалище София, първостепенен разпоредител с бюджетни средства.

(3) Комисията е колегиален орган, който се състои от петима членове, включително председател и заместник-председател. Председателят на комисията се назначава от министър-председателя, заместник-председателят и двама от членовете се избират от Народното събрание, а един от членовете се назначава от президента на републиката.

(4) Членовете на комисията се назначават, съответно избират, за срок 5 години с право на не повече от два последователни мандата.

(5) Членове на комисията могат да бъдат дееспособни български граждани, които не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, имат висше юридическо или икономическо образование и най-малко 5 години стаж по съответната специалност. Председателят на комисията е лице с висше юридическо образование.

(6) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Членовете на комисията не могат да:

1. упражняват търговска дейност или да са неограничено отговорни съдружници,

управители или да участват в надзорни, управителни или контролни органи на търговски дружества, кооперации, държавни предприятия или юридически лица с нестопанска цел;

2. получават възнаграждения за извършване на дейности по договор или по служебно правоотношение с държавни или обществени организации, търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, физически лица или еднолични търговци, с изключение на научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права.

(7) (Предишна ал. 6, доп. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Правомощията на членовете на комисията се прекратяват предсрочно от съответния орган при:

1. смърт;

2. подаване на оставка;

3. обективна невъзможност да изпълняват задълженията си за повече от 6 месеца;

4. влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание за умишлено престъпление от общ характер;

5. (нова - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) несъвместимост по ал. 6;

6. (нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.) влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

(8) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) При прекратяване на правомощията на член на комисията на негово място се назначава, съответно избира, нов член от съответната квота до изтичането на мандата.

(9) (Предишна ал. 8 - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Комисията има териториални звена, които са със статут на териториални дирекции.

(10) (Предишна ал. 9 - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Органи на комисията в производството по установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, са директорите на териториалните дирекции и инспекторите в тези дирекции. Директори на териториални дирекции могат да бъдат само лица с висше икономическо или юридическо образование.

(11) (Предишна ал. 10, доп. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Комисията приема устройствен правилник, с който се определят дейността ѝ, съставът, районите на действие и организацията на работа на териториалните ѝ дирекции. Правилникът се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 12а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) (1) Председателят на комисията получава основно месечно възнаграждение в размер 90 на сто от основното месечно възнаграждение на председателя на Народното събрание.

(2) Основното месечно възнаграждение на заместник-председателя е 90 на сто от възнаграждението на председателя.

(3) Другите членове на комисията получават основно месечно възнаграждение в размер 85 на сто от възнаграждението на председателя на комисията.

(4) Основното месечно възнаграждение се преизчислява всяко тримесечие, като се взема предвид средномесечната работна заплата за последния месец от предходното тримесечие.

Чл. 13. (1) Комисията взима решения за:

1. образуване на производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност;

2. внасяне в съда на мотивирано искане за налагане на обезпечителни мерки;

3. внасяне в съда на мотивирано искане за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност;

4. назначаване на директорите на териториалните дирекции и по тяхно предложение определя инспекторите в тях;

5. осъществяване на други правомощия, предвидени в този закон.

(2) Председателят на комисията:

1. представлява комисията или оправомощава други членове, които да я представляват;

2. организира и ръководи дейността;
3. насрочва и ръководи заседанията;
4. контролира и отговаря за изпълнението на бюджета;
5. издава наказателни постановления за извършени нарушения по този закон.

(3) При осъществяване на своите правомощия комисията се произнася с решения, взети с мнозинство повече от половината от членовете. Решенията по ал. 1, т. 1, 2 и 3 се мотивират.

(4) Комисията ежегодно изготвя и до края на месец март на следващата година предоставя на Народното събрание, президента на републиката и Министерския съвет доклад за дейността си.

(5) Докладът по ал. 4 се публикува на страницата на комисията в Интернет.

Чл. 14. Информацията, която е станала известна на органите за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, при осъществяване на правомощията им по този закон, е служебна тайна.

Раздел II.

Правомощия на органите за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност

Чл. 15. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Органите по чл. 12, ал. 10 извършват проверки и събират доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност. Органите имат право да искат съдействие и сведения от всички държавни и общински органи. Предоставянето на поисканата информация не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна или търговска тайна.

(2) Проверката по този закон не може да продължи повече от 10 месеца. По изключение комисията има право еднократно да удължи този срок с три месеца.

(3) Производството по този закон се образува с решение на комисията за образуване на производство по отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност, което не подлежи на връчване и е необжалваемо. За всяко действие по този закон органите за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, съставят протокол.

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 33 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 18 от 2010 г., в сила от 05.03.2010 г.) Информацията, необходима във връзка с проверките по този закон, се предоставя с предимство на органите за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, от Държавна агенция "Национална сигурност", Агенцията за държавна финансова инспекция, Сметната палата, Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол, Агенция "Митници", Националната агенция за приходите, службите по вписванията, окръжните съдилища, които водят търговски регистри, и съответните служби на общинската и областната администрация.

(2) Органите за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, органите на Министерството на вътрешните работи, следствието и прокуратурата извършват съвместни действия за постигане целите на този закон.

(3) Осъществяването на взаимодействието по ал. 2 се определя със съвместна инструкция на комисията, министъра на финансите, министъра на вътрешните работи, главния прокурор и директора на Националната следствена служба.

Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Органите по чл. 12, ал. 10 имат право да изискват от проверяваното физическо лице да представи в 14-дневен срок писмена декларация за:

1. притежаваните от него и от членовете на семейството му недвижими имоти и моторни, сухопътни или водни плавателни средства, ограничени вещни права върху недвижими имоти, парични влогове, ценни книжа, произведения на изкуството, движими археологически ценности, дялово участие в търговски дружества, вземания, патенти, търговски марки и промишлени образци;

2. списък на неговите и на членовете на семейството му банкови сметки в страната и в чужбина;

3. източниците на средства и основанията за придобиване на имуществото и за издръжката на семейството;

4. извършените през проверявания период сделки с недвижими имоти, движими вещи, дялове и акции в търговски дружества и друго имущество от съответното лице и членовете на неговото семейство, както и източниците на средствата за извършването на тези сделки;

5. задълженията към трети лица, когато те са отразени в годишните данъчни декларации.

(2) Когато лицето по ал. 1 е починало, декларацията се изисква от неговите наследници и заветници.

(3) Декларация по ал. 1 може да се изиска и от третите лица, които са придобили имущество от проверяваното лице, за които има данни, че са знаели за престъпния му произход, както и от лицата, за които има данни, че са придобили на свое име имущество със средства на проверяваното лице.

(4) За проверяваните юридически лица декларация се изисква от лицата, които ги представляват, управляват или контролират, както и от всички лица, които са ги представлявали, управлявали или контролирали през проверявания период. В декларацията се посочват съответно обстоятелствата по ал. 1, т. 1 - 5, отнасящи се до юридическото лице по чл. 6.

(5) Ако проверяваното лице не представи декларация или подаде непълна декларация, или откаже да подаде декларация, до доказване на противното се предполага, че имуществото, което не е декларирано, е придобито от престъпна дейност.

(6) С искането до лицето по чл. 3, ал. 1 за попълване и представяне на декларация органът определя проверявания период.

(7) Образецът на декларацията по ал. 1 се утвърждава от комисията и се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 18. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Органите по чл. 12, ал. 10 проверяват:

1. имуществото, правното основание за придобиването му и неговата стойност;

2. трансформацията на имуществото;

3. доходите на проверяваното лице;

4. платените от проверяваното лице публичноправни задължения към държавата и общините;

5. обичайните и извънредните разходи на проверяваното лице;

6. данъчните декларации на проверяваното лице;

7. други обстоятелства, които имат значение за изясняване на произхода на имуществото и начина на придобиването му от проверяваното лице, членовете на неговото семейство и третите лица.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) При осъществяване на проверката по ал. 1 органите по чл. 12, ал. 10 имат право да:

1. изискват обяснения от проверяваното лице;

2. назначават вещи лица;

3. събират писмени доказателства;

4. изискват от всички лица, държавни и общински органи сведения и документи, както и извършването на определени действия във връзка с установяването на произхода и стойността на имуществото;

5. изискват нормативно определените документи за произхода на средствата и начина на придобиване и разпореждане с имуществото на юридическото лице;

6. събират и проверяват и други доказателства от значение за изясняване произхода на имуществото;

7. извършват действия по претърсване и изземване по реда, предвиден в Наказателно-процесуалния кодекс, когато има достатъчно основания да се предполага, че в някое помещение или лице се намират имущества, предмети, книжа или компютърни информационни системи, в които се съдържат компютърни информационни данни, които могат да имат значение за производството по този закон.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 01.11.2007 г.) Комисията и директорите на териториалните дирекции могат да поискат от съда разкриването на банковата тайна и тайната по чл. 35, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти и чл. 133 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, когато това е необходимо за целите на този закон.

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) Длъжностни лица, на които в кръга на службата им станат известни обстоятелства относно придобиването пряко или косвено на имущество от престъпна дейност, са длъжни да съобщят за това на органите по чл. 12, ал. 10 и да им предоставят сведенията, с които разполагат.

Глава четвърта.

УСЛОВИЯ И РЕД ЗА НАЛАГАНЕ НА ОБЕЗПЕЧИТЕЛНИ МЕРКИ И ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА ИМУЩЕСТВО, ПРИДОБИТО ОТ ПРЕСТЪПНА ДЕЙНОСТ

Раздел I.

Обезпечителни мерки

Чл. 21. (1) Органите на досъдебното производство уведомяват незабавно директорите на съответните териториални дирекции за всеки случай на започнало наказателно преследване за престъпление по чл. 3, ал. 1. В уведомлението се посочват лицето, срещу което е започнало наказателно преследване, престъплението и периодът на престъпна дейност, както и цялата информация за имуществото на лицето, с която те разполагат.

(2) Органите на досъдебното производство са длъжни да уведомят директорите на съответните териториални дирекции и при наличието на предпоставките по чл. 3, ал. 2.

Чл. 22. (1) Директорът на съответната териториална дирекция изготвя доклад до комисията за постъпило уведомление по чл. 21, ал. 1 или 2. Въз основа на доклада комисията прави мотивирано и подкрепено с доказателства по този закон искане за налагане на обезпечителни мерки пред окръжния съд по постоянния адрес на лицето, съответно по адреса на седалището на юридическото лице, а в случаите, когато в имуществото е включен недвижим имот - по местонахождението на имота.

(2) Съдът налага обезпечителни мерки при условията и по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) При опасност от разпиляване, унищожаване, укриване или разпореждане с имуществото, придобито от престъпна дейност, по искане на органите по чл. 12, ал. 10 съдът може да разпореди запечатване на помещения, оборудване, превозни средства и други, в които се съхранява това имущество.

Чл. 23. (1) Съдът се произнася в деня на постъпване на искането с определение, с което допуска или отказва налагането на обезпечителната мярка. Определението, с което се допуска обезпечението, подлежи на незабавно изпълнение.

(2) Определението на съда, с което се допуска или отказва налагането на обезпечителна мярка, подлежи на въззивно и касационно обжалване.

(3) Мярката по ал. 1 обхваща лихвите и придобиването на други граждански плодове от имуществото, върху което е наложена.

(4) Съдът може да разреши извършване на плащане или на други разпоредителни действия с имущество, върху което са наложени обезпечителни мерки по този закон, когато това е необходимо за:

1. лечение или други неотложни хуманитарни нужди на лицето, върху чието имущество са наложени обезпечителни мерки, или на член на неговото семейство;

2. плащане на издръжка;

3. плащане на публичноправни задължения към държавата;

4. плащане на възнаграждения за положен труд;

5. задължително социално и здравно осигуряване;

6. заплащане на разноски, необходими за запазването и поддръжката на имуществото, върху което са наложени обезпечителни мерки;

7. заплащане на разноски във връзка с производството по този закон;

8. заплащане възнаграждението на синдика в производство по несъстоятелност.

(5) Разрешението по ал. 4 се издава за всеки конкретен случай въз основа на мотивирана молба от заинтересованото лице, а когато се отнася до плащане на задължение към държавата - и по инициатива на директора на съответната териториална дирекция. Съдът се произнася в срок 48 часа от постъпването на молбата.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Имущество, което подлежи на бърза развала или запазването му е свързано с големи разходи, се продава от органите на Националната агенция за приходите по реда, определен в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, като получената сума се внася в специална сметка.

(7) Не се налагат обезпечителни мерки върху имуществото, по отношение на което не може да се насочва принудително изпълнение.

Чл. 24. (1) Ако в производството по този закон с акт на Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, бъде установено, че дадено имущество, върху което е наложена обезпечителна мярка, има законен произход, по искане на засегнатото лице или по инициатива на органа съдът отменя обезпечителните мерки.

(2) Третото лице, което претендира самостоятелни права върху имущество, по отношение на което са наложени обезпечителни мерки, може да поиска отмяна на тези мерки.

(3) Към искането по ал. 2 се прилага декларация относно източниците на средствата, основанието за придобиване на имуществото и доказателствата за това.

Чл. 25. В случаите на производство по несъстоятелност или за прекратяване на юридическото лице или на едноличния търговец, което е започнало след налагането на обезпечителни мерки, имуществото, спрямо което са наложени обезпечителни мерки по реда на този закон, се изключва от масата на несъстоятелността, съответно от имуществото, подлежащо на ликвидация.

Чл. 26. По реда на този закон се налагат обезпечителни мерки върху имущество, придобито от престъпна дейност, когато то се намира на територията на Република България и е отправено искане от компетентните органи на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.

Раздел II.

Производство по отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност

Чл. 27. (1) Въз основа на събраните доказателства съответният директор на териториална дирекция изготвя мотивирано заключение, в което се посочват видът и размерът на имуществото, за което съществува основателно предположение, че е придобито от престъпна дейност и подлежи на отнемане в полза на държавата, както и доказателствата, от които се установяват посочените обстоятелства.

(2) Извън случаите по чл. 3, ал. 2 комисията внася мотивираното искане за отнемане в полза на държавата след влизането в сила на осъдителна присъда по наказателното производство.

Чл. 28. (1) Комисията внася мотивираното искане за отнемане в полза на държавата на имуществото, придобито от престъпна дейност, в окръжния съд по постоянния адрес на лицето, съответно по седалището на юридическото лице. Когато в имуществото са включени движими вещи и недвижим имот, искането се внася в окръжния съд по местонахождението на недвижимия имот, а в случаите, когато в имуществото са включени повече от един недвижим имот, искането се внася в окръжния съд по местонахождението на имота с най-висока данъчна оценка. Мотивираното искане има действие на искова молба.

(2) Окръжният съд образува дело и обнародва в "Държавен вестник" обявление, съдържащо: номера на делото, данни за постъпилото искане, опис на имуществото, указание за срока, в който заинтересованите лица могат да предявят своите претенции върху имуществото, както и датата, за която се насрочва първото заседание, която не може да е по-рано от три месеца от обнародването на обявлението.

(3) Като ответници в производството се конституират и лицата по чл. 5 - 10.

(4) Ответниците са длъжни да изчерпят всичките си възражения в това производство.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г.) В случаите по чл. 3, ал. 2 установяването, че имуществото е придобито от престъпна дейност, се извършва в производството по ал. 1 - 4 и по реда на чл. 124, ал. 5 на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 29. Третите лица, които претендират самостоятелни права върху имуществото, могат да встъпят в делото, като предявят съответния иск пред първата инстанция.

Чл. 30. (1) Съдът заседава в открито заседание. В производството задължително участва прокурор.

(2) Съдът се произнася с решение, което подлежи на обжалване по общия ред.

(3) Когато съдът отхвърли искането за отнемане в полза на държавата на имуществото, той отменя наложените обезпечителни мерки.

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) Когато производството завърши без решение за отнемане на имуществото, комисията може да сезира изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, като събраните в производството по този закон доказателства запазват процесуалната си стойност в данъчното производство.

Раздел III. Отговорност

Чл. 32. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) За вреди, причинени от незаконни действия или бездействия, извършени във връзка с този закон, държавата носи отговорност при условията и по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Глава пета. МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Чл. 33. Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, обменя информация за целите на този закон с компетентните органи на други държави и с международни организации въз основа на международни актове и международни договори, които са в сила за Република България.

Глава шеста. **АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

Чл. 34. За нарушение на чл. 15, ал. 1 на виновните длъжностни лица се налага глоба от 1000 до 2000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Чл. 35. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от съответните директори на териториални дирекции или оправомощени от тях длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от председателя на комисията или от оправомощени от него длъжностни лица.

(2) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Започнало наказателно преследване" е:

а) при предварителното производство - от повдигането на обвинението;
б) при дознанието - след разпита на лицето в качеството му на уличен или по отношение на него са предприети мерки на процесуална принуда, освидетелстване, претърсване или изземване.

2. "Значителна стойност" е стойност над 60 000 лв.

3. "Престъпна дейност" е дейност, която осъществява състава на някое от престъпленията, изброени в чл. 3, ал. 1 от закона.

4. "Контролиране на юридическо лице" е правото за назначаване или освобождаване на мнозинството от членовете на управителния или контролния орган на юридическото лице, притежаване на мнозинството от акциите или дяловете с право на глас и управление на дейността на юридическото лице въз основа на договор.

§ 2. За неуредените в този закон случаи се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. Производството по този закон се провежда и по отношение на имущество, придобито пряко или косвено от престъпна дейност и преди влизане в сила на закона.

§ 4. (1) В тримесечен срок от влизането в сила на закона Народното събрание избира, а президентът и министър-председателят назначават своята квота от Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) В едномесечен срок от определянето на състава ѝ комисията приема устройствения правилник по чл. 12, ал. 11.

§ 5. (1) В тримесечен срок от изтичането на срока по § 4, ал. 2 органите на досъдебното производство уведомяват директорите на съответните териториални дирекции за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, за лицата, срещу които е започнало наказателно преследване за престъпление по чл. 3, ал. 1, и за имуществото, за което са налице предпоставките по чл. 3, ал. 2 от закона.

(2) В срока по ал. 1 съдилищата уведомяват директорите на съответните териториални дирекции за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, за влезлите в сила присъди за престъпления по чл. 3, ал. 1 за 5-годишен период преди влизането в сила на закона.

§ 6. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 2 съюзът "и" се заличава, поставя се запетая, а накрая се добавя "и Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност".

2. Член 12 се изменя така:

"Чл. 12. Мерките по чл. 3, ал. 1 се преустановяват в 7-дневен срок от обнародването в "Държавен вестник" на решението на Министерския съвет, с което физическите или юридическите лица, групите и организациите са заличени от списъка, освен ако в този срок Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност представи определение на съда за продължаването им."

§ 7. В чл. 25 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (обн., ДВ, бр. 104 от 1996 г.; изм., бр. 117, 118 и 123 от 1997 г., бр. 24 от 1998 г., бр. 69 от 1999 г., бр. 18 от 2003 г., бр. 29 и 36 от 2004 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

"(2) Преди съставяне на съответния акт нотариусът извършва проверка за наличието на наложена обезпечителна мярка по Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност."

2. Досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5.

3. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея думите "ал. 2" се заменят с "ал. 3".

4. Досегашната ал. 6 става ал. 7.

§ 8. В чл. 52, ал. 5 от Закона за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 89 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г.) се създава т. 2а:

"2а. Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност и директорите на териториалните ѝ дирекции."

§ 9. В чл. 12, ал. 2, т. 4 от Данъчния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 103 от 1999 г., бр. 29 от 2000 г. - Решение № 2 на Конституционния съд от 2000 г.; изм., бр. 63 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 и 112 от 2002 г., бр. 42, 112 и 114 от 2003 г., бр. 36, 38, 53 и 89 от 2004 г.) съюзът "и" се заменя със запетая и накрая се добавя "и Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност".

§ 10. В чл. 71, ал. 6 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г.) се създава т. 2а:

"2а. Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност и директорите на териториалните ѝ дирекции."

§ 11. (1) Законът за собствеността на гражданите (обн., ДВ, бр. 26 от 1973 г.; попр., бр. 32 от 1973 г.; изм., бр. 43 и 78 от 1973 г., бр. 21 от 1975 г., бр. 102 от 1977 г., бр. 3 и 52 от 1980

г.; попр., бр. 65 от 1980 г.; изм., бр. 45 от 1984 г., бр. 88 от 1986 г., бр. 26 от 1988 г., бр. 31 от 1989 г., бр. 21 от 1990 г., бр. 44 от 1996 г.) се отменя.

(2) Неприклучилите до влизане в сила на закона производства по Закона за собствеността на гражданите продължават по досегашния ред.

Законът е приет от XXXIX Народно събрание на 16 февруари 2005 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 86 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 29.04.2006 Г.)

§ 18. Кодексът влиза в сила шест месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

§ 88. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на чл. 179, ал. 3, чл. 183, ал. 9, § 10, т. 1, буква "д" и т. 4, буква "в", § 11, т. 1, буква "б" и § 14, т. 12 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 75 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 13.10.2006 Г.)

§ 77. Този закон влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ПАЗАРИТЕ НА ФИНАНСОВИ ИНСТРУМЕНТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 52 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2007 Г.)

§ 27. (1) Този закон влиза в сила от 1 ноември 2007 г. с изключение на § 7, т. 6, 7, 8, 18, 19, 22 - 24, 26 - 28, 30 - 40, т. 44, буква "б", т. 47, 48, т. 49, буква "а", т. 50 - 62, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 76, 77, т. 83, букви "а" и "г", т. 85, буква "а", т. 91, 93, 94, т. 98, буква "а", подбуква "аа", изречение второ относно замяната, подбуква "бб", изречение второ относно замяната, подбуква "вв", изречение второ относно замяната, и подбуква "гг", изречение второ относно замяната, т. 99, букви "г" и "д", т. 101, буква "б" и т. 102, § 8, § 9, т. 4, буква "а", т. 5 и 7, § 14, т. 1 и § 19, които влизат в сила три дни след обнародването на закона в "Държавен вестник".

(2) Параграф 7, точки 6, 7 и 8 се прилагат до 1 ноември 2007 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 59 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.03.2008 Г.)

§ 61. Кодексът влиза в сила от 1 март 2008 г., с изключение на:

1. част седма "Особени правила относно производството по граждански дела при действие на правото на Европейския съюз";

2. параграф 2, ал. 4;

3. параграф 3 относно отмяната на глава тридесет и втора "а" "Особени правила за признаване и допускане изпълнение на решения на чуждестранни съдилища и на други чуждестранни органи" с чл. 307а - 307д и част седма "Производство за връщане на дете или за упражняване на правото на лични отношения" с чл. 502 - 507;

4. параграф 4, ал. 2;

5. параграф 24;

6. параграф 60,

които влизат в сила три дни след обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"**

(ОБН. - ДВ, БР. 109 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2008 Г.)

§ 44. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г.

**Допълнителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТНЕМАНЕ В
ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА ИМУЩЕСТВО, ПРИДОБИТО ОТ ПРЕСТЪПНА
ДЕЙНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 16 ОТ 2008 Г.)

§ 6. Навсякъде в закона думите "органите по чл. 12, ал. 9" се заменят с "органите по чл. 12, ал. 10".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ДАНЪЧНО-
ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 12 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 01.05.2009 Г., ДОП. - ДВ, БР. 32 ОТ 2009 Г.)

§ 68. (Доп. - ДВ, бр. 32 от 2009 г.) Законът влиза в сила от 1 май 2009 г., с изключение на § 65, 66 и 67, които влизат в сила от датата на обнародването на закона в "Държавен вестник" и § 2 - 10, § 12, т. 1 и 2 - относно ал. 3, § 13 - 22, § 24 - 35, § 36, ал. 1 - 4, § 37 - 51, § 52, т. 1 - 3, т. 4, буква "а", т. 7, буква "е" - относно ал. 10 и 11, т. 8, буква "а", т. 9 и 12 и § 53 - 64, които влизат в сила от 1 януари 2010 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРИВАТИЗАЦИЯ
И СЛЕДПРИВАТИЗАЦИОНЕН КОНТРОЛ**

(ОБН. - ДВ, БР. 18 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 05.03.2010 Г.)

§ 36. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 97 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 10.12.2010 Г.)

§ 61. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграф 11 относно чл. 22а – 22д, който влиза в сила от 1 януари 2011 г.;
2. параграфи 7, 8, 9, § 11 относно чл. 22е – 22и и § 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 и 23, които влизат в сила от 1 април 2011 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 33 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 27.05.2011 Г.)

§ 46. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 21 и § 22, които влизат в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

Релевантни актове от Европейското законодателство

ДИРЕКТИВА 2001/97/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 4 декември 2001 година за изменение на Директива на Съвета 91/308/ЕИО относно превенцията на използването на финансовата система за целите на прането на пари

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 10 юни 1991 година относно предотвратяване използването на финансовата система за изпиране на пари

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2580/2001 НА СЪВЕТА от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и предприятия

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 745/2003 НА КОМИСИЯТА от 28 април 2003 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета относно специфични мерки, насочени срещу някои физически и юридически лица, с оглед борбата с тероризма